

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії
КЗОЗ «ХОМФК» ХОР

_____ Ірина Стрельнікова
«__» _____ 2024 р.

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

**для вступу до КЗОЗ «ХОМФК» ХОР
для абітурієнтів
на основі повної загальної середньої освіти у 2024р.**

Програму розглянуто та затверджено
на засіданні приймальної комісії
КЗОЗ «ХОМФК» ХОР

Протокол № __ від «__» _____ 2024 р.

Програму для співбесіди розроблено з урахуванням чинних програм з української мови для 5–11 класів, на основі Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 26.06.2018 р. №696.

Програма з української мови передбачає теоретичну підготовку абітурієнтів: знання звукового складу мови, орфографії, будови слова, лексичного багатства, частин мови, синтаксису простого та складного речень, а також практичну: визначення співвідношення звуків і букв, наголосу у словах; визначення орфограм та удосконалення навичок правопису, морфологічних особливостей частин мови; визначення видів простих та складних речень (підрядних, сурядних, безсполучникових, змішаного типу) та вживання розділових знаків.

Основні вимоги до знань і умінь абітурієнтів з української мови

Абітурієнт повинен знати:

- що вивчають основні розділи науки про мову;
- основні орфоепічні, орфографічні, пунктуаційні правила;
- морфологічні ознаки та синтаксичну роль частин мови;
- загальні відомості про просте і складне речення, однорідні члени речення, речення із вставними словами, відомості про відокремлені та уточнюючі члени речення, пряму мову;
  - основні поняття мовлення і спілкування;
  - норми українського мовленнєвого етикету.

Абітурієнт повинен вміти:

- знаходити вивчені орфограми, пояснювати їх, правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити і виправляти орфографічні помилки;
- обґрунтувати вживання розділових знаків за допомогою вивчених правил;
- правильно вживати в мовленні речення, різні за будовою та метою висловлення;
- самостійно здобувати знання, працювати з навчальною літературою;
- користуватися словниками різних типів;
- дотримуватися норм українського мовленнєвого етикету;
- уважно читати, усвідомлювати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне;

- критично оцінювати прочитане;
  - аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів;
  - будувати висловлення, логічно викладаючи зміст і підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення;
  - досягати визначеної комунікативної мети;
  - уміти формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини;
  - правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти.

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки абітурієнтів
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	<p>Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.</p>	<p>Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) вміти: розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм; визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила</p>

	<p>Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови</p>	
<p>2. Лексикологія. Фразеологія</p>	<p>Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми</p>	<p>Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні</p>
<p>3. Будова слова. Словотвір</p>	<p>Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова</p>	<p>Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні</p>

<p>4. Морфологія 4.1. Іменник</p>	<p>Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.)</p>	<p>Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізнити правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями</p>
<p>4.2. Прикметник</p>	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізнити правильні форми прикметників від помилкових</p>
<p>4.3. Числівник</p>	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізнити правильні форми числівників від</p>

	<p>кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат</p>	<p>помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат</p>
4.4. Займенник	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнити правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники</p>
4.5. Дієслово	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та</p>	<p>Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Розпізнавати дієприкметники (зокрема-відрізнити їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові</p>

	<p>майбутнього часу. способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот</p>	<p>звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні. Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами</p>
<p>4.6. Прислівник</p>	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом,</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p>

	окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу	
4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис. сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно використовувати сполучники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати частки; правильно писати частки</p>
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати
5. Синтаксис 5.1. Словосполучення	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення	Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за

	<p>речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою . висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)</p>	<p>емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)</p>
5.2.1. Просте двоскладне речення	<p>Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком</p>	<p>Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком</p>
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	<p>Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот</p>	<p>Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні</p>
5.2.3. Односкладні	<p>Граматична основа</p>	<p>Розпізнавати типи</p>

речення	односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначеноособові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати

		виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
5.2.5.1. Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. Складнопідрядне речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини; підрядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування;

		правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для

		оптимального досягнення мети спілкування
7.Розвиток мовлення	<p>Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів</p>	<p>Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання</p>

Література

Основна:

1. Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Рідна мова: Підручник для 5-го кл. – К.:Грамота, 2005 – 240 с.
2. Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Рідна мова: Підручник для 6-го кл. – К.:Грамота, 2006 – 296 с.
3. Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Рідна мова: Підручник для 7-го кл. – К.:Грамота, 2007 – 296 с.
4. Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Рідна мова: Підручник для 8-го кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.:Грамота, 2008 – 312 с.
5. Авраменко О. Українська мова: Підручник для 9 класу закл. загальн. середн. освіти. – К. : Грамота, 2022 – 159 с.
6. Авраменко О. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти/Олександр Авраменко. – К. : Грамота, 2018 – 208 с.
7. Авраменко О. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 11 кл. закл. загальн. середн. освіти/Олександр Авраменко. – К. : Грамота, 2022 – 159 с.

Додаткова:

1. Дудка О.О., Шевелева Л.А. Українська мова. Комплексний довідник. – Вид-во «Гімназія», 2011 – 384 с.
2. М. Блажко, С.Омельчук. Правописний практикум з української мови. Норми нової редакції «Українського правопису». – К.: Грамота, 2020 – 224 с.
3. Н.Антонюк. Українська мова. Посібник для підготовки до ЗНО. – К.: Грамота, 2019 – 240 с.
4. О.Авраменко, М.Блажко. Короткий словник наголосів./ Дивослово, 2018 №3, с.9-10
5. І.Хворостяний. Українська мова: лайфхаки. – Х.: Ранок, 2018 – 288 с.
6. Ющук І.П. Практикум з правопису і граматики української мови.— К.: Освіта, 2012.— 270 с.

КРИТЕРІЇ
оцінювання співбесіди з української мови
для абітурієнтів з повною загальною середньою освітою (11 класів)

Критерії оцінювання співбесіди з української мови для абітурієнтів з повною загальною середньою освітою розроблено відповідно до чинних програм з української мови та на основі Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 26.06.2018 р. №696.

Призначення співбесіди з української мови: оцінити ступінь підготовленості абітурієнтів з української мови з метою конкурсного відбору для навчання у КЗОЗ «ХОМФК» ХОР.

На проведення співбесіди з кожним абітурієнтом відведено 15 хвилин.

Використання додаткових матеріалів, обладнання, підручників та посібників під час проведення співбесіди абітурієнтам не дозволяється.

Співбесіда оцінюється тестовими балами, які перераховуються у рейтингові за шкалою 100-200 балів.

Загальна кількість питань у білеті – 3. Перше і друге питання – теоретичні, третє питання – практичне.

Перше і друге питання

За результатами співбесіди з даних питань рівень знань абітурієнтів на основі повної загальної середньої освіти (11 класів) буде оцінюватися за наступними критеріями:

1. Правильність та повнота відповіді

10б. – абітурієнт демонструє ґрунтовні знання, не потребує додаткових чи уточнюючих запитань, відповідає впевнено. Демонструє знання й розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (відсутність помилок у терміновживанні). Теоретичні знання подано у повному обсязі, правила сформульовано чітко.

8б. – абітурієнт демонструє знання достатнього рівня, швидко і впевнено відповідає на додаткові чи уточнюючі запитання. Демонструє достатні знання й розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (відсутність

помилки у терміновживанні). Теоретичні знання подано у достатньому обсязі, правила сформульовано чітко.

6б. – абітурієнт демонструє знання середнього рівня, потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання, відповідає недостатньо впевнено. Демонструє середній рівень знань й розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (допускає незначну кількість помилок у терміновживанні). Теоретичні знання подано на середньому рівні, правила сформульовано недостатньо чітко.

4б. – абітурієнт демонструє знання низького рівня, потребує багато часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання, відповідає невпевнено. Демонструє низький рівень знань й розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (допускає значну кількість помилок у терміновживанні). Теоретичні знання подано на низькому рівні, правила сформульовано нечітко.

2б. – абітурієнт демонструє знання початкового рівня, не відповідає на додаткові чи уточнюючі запитання. Демонструє початковий рівень знань й розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (плутається у терміновживанні). Теоретичні знання подано на початковому рівні, більшість правил сформульовано нечітко або не сформульовано зовсім.

0б. – абітурієнт не орієнтується в темі питання або відповідь відсутня.

Максимальна кількість тестових балів – 10б.

2. Наявність прикладів на кожне виголошене правило

10б. – абітурієнт наводить доречні приклади до виголошених правил у повному обсязі;

5б. – абітурієнт наводить окремі приклади на підтвердження виголошених правил;

0б. – наведені абітурієнтом приклади не відповідають правилам або відсутні.

Максимальна кількість тестових балів – 10б.

Логічність, послідовність і зв'язність відповіді

10б. – абітурієнт зв'язно, цілісно, змістовно відповідає на питання. Відповідь логічно побудована та аргументована. Всі правила подано в повному обсязі у відповідній послідовності;

8б. – абітурієнт зв’язно, цілісно, змістовно відповідає на питання. Відповідь логічно побудована та аргументована. Всі правила подано у повному обсязі з незначним порушенням послідовності;

6б. – відповідь абітурієнта має незначні порушення логіки й аргументації. Всі правила подано в повному обсязі із значним порушенням послідовності;

4б. – відповідь абітурієнта має значні порушення логіки й аргументації. Правила подано в неповному обсязі із значним порушенням послідовності;

2б. – у відповіді абітурієнта логіка й аргументація відсутні, значно порушена послідовність правил;

0б. – абітурієнт не орієнтується в темі питання або відповідь відсутня.

Максимальна кількість тестових балів – 10б.

4. Мовне оформлення відповіді

10б. – мовлення абітурієнта грамотне, багате на мовні засоби, не містить акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, семантичних, синтаксичних, стилістичних помилок.

8б. – мовлення абітурієнта грамотне, не містить акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, але містить незначну кількість семантичних, синтаксичних, стилістичних помилок.

6б. – мовлення абітурієнта достатньо грамотне, містить незначну кількість акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, семантичних, синтаксичних, стилістичних помилок.

4б. – мовлення абітурієнта недостатньо грамотне, містить значну кількість акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, семантичних, синтаксичних, стилістичних помилок.

2б. – мовлення абітурієнта неграмотне, містить велику кількість акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, семантичних, синтаксичних, стилістичних помилок.

0б. – відповідь відсутня.

Максимальна кількість тестових балів – 10 б.

Максимальна кількість тестових балів, яку може набрати абітурієнт під час співбесіди за правильну відповідь на кожне питання – 40б.

Максимальна кількість *тестових* балів, яку може набрати абітурієнт під час співбесіди за правильні відповіді на перше і друге питання – 80б.

Питання	Кількість <i>тестових</i> балів				
	Правильність та повнота відповіді	Наявність прикладів на кожне виголошене правило	Логічність, послідовність і зв'язність відповіді	Мовне оформлення відповіді	Загальна кількість <i>тестових</i> балів
Перше питання	10	10	10	10	40
Друге питання	10	10	10	10	40
Максимальна кількість <i>тестових</i> балів за два питання	20	20	20	20	80

Третє питання

До певного правила подано 4 приклади для визначення. Необхідно дати характеристику кожному з прикладів за двома критеріями. За правильно визначений перший критерій нараховується 2 бали, за другий – 3 бали (всього 5 балів за кожний приклад). Правильне визначення – бали нараховуються, неправильне визначення або зовсім відсутнє – бали не нараховуються.

Максимальна кількість *тестових* балів, яку може набрати абітурієнт під час співбесіди за правильну відповідь на третє питання (4 приклади по 5 балів) – 20б.

Максимальна кількість *тестових* балів за співбесіду – 100б.

***Тестові* бали перераховуються у *рейтингові* за шкалою 100-200 балів відповідно до Таблиці (Додаток 1).**

Голова предметної екзаменаційної комісії

Ірина Тураєва

Відповідальний секретар
Приймальної комісії КЗОЗ «ХОМФК» ХОР

Тетяна Жадан

Додаток 1 до Критеріїв
оцінювання співбесіди з
української мови

ТАБЛИЦЯ

переведення тестових балів у рейтингові за шкалою 100-200 балів

Тестовий бал	Рейтинговий бал	Тестовий бал	Рейтинговий бал	Тестовий бал	Рейтинговий бал	Тестовий бал	Рейтинговий бал
0	<i>не склав</i>						
1	100	26	125	51	150	76	175
2	101	27	126	52	151	77	176
3	102	28	127	53	152	78	177
4	103	29	128	54	153	79	178
5	104	30	129	55	154	80	179
6	105	31	130	56	155	81	180
7	106	32	131	57	156	82	181
8	107	33	132	58	157	83	182
9	108	34	133	59	158	84	183
10	109	35	134	60	159	85	184
11	110	36	135	61	160	86	185
12	111	37	136	62	161	87	186
13	112	38	137	63	162	88	187
14	113	39	138	64	163	89	188
15	114	40	139	65	164	90	189
16	115	41	140	66	165	91	190
17	116	42	141	67	166	92	191
18	117	43	142	68	167	93	192
19	118	44	143	69	168	94	193
20	119	45	144	70	169	95	194
21	120	46	145	71	170	96	195
22	121	47	146	72	171	97	196
23	122	48	147	73	172	98	197
24	123	49	148	74	173	99	198
25	124	50	149	75	174	100	200